

**ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

**REGIERUNGS-BLATT
DES KOENIGREICHS
GRIECHENLAND.**

ΑΡΙΘ. 17.

1835.

N. 17.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 13 Μαΐου.

ATHEN, 25. Mai.

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Νόμος κανονίζων τὸν ἐπὶ τῶν ζώων φόρον διὰ τὸ 1835. — Διάταγμα περὶ συστάσεως, διζμεταχειρίσεως ἐν Ναυπλίῳ καὶ Πατρᾷσι. — Διακήρυξις περὶ μεταφράσεως τῆς Βαλαϊᾶς Γραφῆς.

ΝΟΜΟΣ

Κανονίζων τὸν ἐπὶ τῶν ζώων φόρον διὰ τὸ 1835.

Ο Θ Ω Ν.

Ε. Α. Γ. Ω. Θ. Ε. Ο. Υ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Σκεψάμενοι ὅτι δὲν ὑπάρχει καμία ἀναλογία μετὰ τὸ ἐπὶ τῶν ζώων εἰσπραττιμένου μέχρι ταῦθα φέρου, καὶ τοῦ ἄγγελου, κατὰ σύγκρισιν τοῦ ἐκ τῶν ποιμνίων εἰσοδήματος πρὸς τὸ ἐκ τῆς γεωργίας, θεωρήσαντες προσετι ὅτι ὅλοι οἱ ὑπήκοοι ἡμῶν δικαιῶνται νὰ μερζῶνται ἐξ ἴσου τὰ δημοσια βάρη, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ ὑπουργικοῦ ἡμῶν Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Μέρος Α'.

Περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων γενικοῦ φόρου.

Ἄρθρ. 1.

Ὁ κατὰ τὸ ἔτος 1835 εἰσπραχθησόμενος γενικὸς ἐπὶ τῶν ζώων φόρος συνίσταται:

- α. Εἰς φόρον ἐπὶ τῶν ζώων, καὶ
- β. Εἰς φόρον νομῆς.

Ἄρθρ. 2.

Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος θελεῖ εἰσπραττεσθαι ἀπὸ ὅλων τὰ κτηνὰ κατὰ κεφαλὴν ἀριθμούμενα, ἀδιαφορῶς ἂν αὐτὰ νεμῶνται ἐπὶ ιδιοκτητῶν ἢ ἐπὶ δημοσίων βουσκημάτων.

Ἄρθρ. 3.

Ἐξαιροῦνται τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου:

- α. Τὰ θηλάζοντα μικρὰ ζῶα.

INHALTS-ANZEIGE.

Gez. Die Regulirung der Staatsabgabe vom Vieh für das Jahr 1835 betr.—Verordnung. Transitniederlagen in Nauplia und Patras betr.—Verkundung der heil. Synode, die Uebersetzung der alten Schrift betr.

GESEZ.

Die Regulirung der Staatsabgabe vom Vieh für das Jahr 1835 betr.

OTTO

VON GOTTES GNADEN

KOENIG VON GRIECHENLAND.

In Erwägung, dass die Grösse der Auflage vom Viehe, wie sie bisher bestanden hatte, mit der Grundsteuer nach Vergleichung des Ertrages, den die Heerder und der Boden gewähren, in keinem Verhältnisse stehe, dann in der weiteren Erwägung, dass alle Unsere Unterthanen eine gleichheitliche Vertheilung der Staatslasten ansprechen können, haben Wir auf den Antrag des Staatssecretärs der Finanzen und nach Vernehmung Unsers Ministeraths beschlossen, und verordnen, was folgt:

TITEL I.

Staatsabgabe vom Vieh.

Art. 1.

Die Staatsabgabe, welche für das Jahr 1835 vom Vieh erhoben wird, besteht:

- a) in einer Viehsteuer und
- b) in einer Weidesteuer.

Art. 2.

Die Viehsteuer wird von allem Vieh nach der Kopffzahl, ohne Rücksicht auf das Eigenthum der Weidenschaften, auf weicuen es genährt wird, erhoben.

Art. 3.

Von der Entrichtung der Viehsteuer sind befreiet:

- a) das säugende kleine Vieh,

- Ε'. Οἱ μόσχοι μέχρι δύο ἐτῶν·
- Γ'. Οἱ πῶλοι τῶν ἵππων, ἡμιόνων καὶ καμηλῶν μέχρι τριῶν ἐτῶν·
- Δ'. Οἱ πῶλοι τῶν ὄνων μέχρι δύο ἐτῶν·
- Ε'. Οἱ πρὸς γεωργίαν χρησιμεύοντες ἀροτῆρες βόες.

Ἀρθρ. 4.

Ὁ δὲ τῆς νομῆς φόρος θέλει εἰσπράττεσθαι πρὸς τῶν ἐπὶ τῶν ζώων φόρων ὡσαύτως ἀφ' ὅσα ζῶα νέμονται ἐπὶ δημοσίων καὶ ἰδιοκτητῶν βοσκημάτων.

Ἀρθρ. 5.

Ἐξαίρουνται τοῦ τῆς νομῆς φόρου μόνον καὶ μόνον τὰ ἔτι θηλάζοντα καὶ ἀκολουθοῦντα τὰς μητέρας τῶν νεογνῶν ζῶα.

Μέρος Β'.

Περὶ τοῦ ποσῶν τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου καὶ τοῦ τῆς νομῆς.

Ἀρθρ. 6.

Τὸ ποσὸν τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου προσδιορίζεται ὡς ἑξῆς:

- α'. Ἀπὸ τὰ μικρὰ ζῶα, ὡς πρόβατα, αἴγας, κ.τ.λ., κατὰ κεφαλὴν, ἀνὰ λεπτὰ 25,
- β'. Ἀπὸ τὰ μεγάλα κερασφόρα ζῶα, ὡς βόας, ταύρους, δαμάλεις καὶ βουβάλια ἀνὰ λεπτὰ 80,
- γ'. Ἀπὸ τοὺς ἵππους ἀνὰ δραχμ. 1,
- δ'. " " ἡμιόνους λεπτ. 80,
- ε'. " " ὄνους " 60,
- ς'. " " χοίρους " 70,
- ζ'. " " καμηλοὺς δραχμ. 1: 50.

Ἀρθρ. 7.

Τὸ δὲ ποσὸν τοῦ φόρου τῆς νομῆς, δι' ὅσα βοσκήματα ἀνήκουσι διυλοῦ εἰς τὸ δημοσίον προσδιορίζεται:

- α'. Ἀπὸ τὰ μικρὰ ζῶα, ὡς πρόβατα, αἴγας κ.τ.λ., κατὰ κεφαλὴν, ἀνὰ λεπτὰ 25,
- β'. Ἀπὸ τὰ μεγάλα κερασφόρα ζῶα, καθὼς βόας, ταύρους, δαμάλεις καὶ βουβάλια λεπτ. 80,
- γ'. Ἀπὸ τοὺς ἵππους ἀνὰ δραχμ. 1,
- δ'. " " ἡμιόνους λεπτ. 80,
- ε'. " " ὄνους " 60,
- ς'. " " χοίρους " 70,
- ζ'. " " καμηλοὺς δραχμῶν 1: 50.

Ἀρθρ. 8.

Ἀπὸ τὰ νεμόμενα ἐντὸς ἰδιοκτητῶν βοσκημάτων ζῶα εἰσπράττονται, ὡς φόρος νομῆς, τὰ δύο πέμπτα τοῦ εἰς τὸν προηγούμενον ἀρ. 7. προσδιορισμένου φόρου, κατ' ἀναλογίαν τῶν ἄνω θέσεων.

Ἀρθρ. 9.

Ἐὰν ἡ ἰδιοκτησία τοῦ βοσκήματος διαφιλονεικῆται μεταξὺ τοῦ δημοσίου καὶ ἰδιωτῶν, τότε πληρόνεται ἀπὸ τοὺς κτηνοτρόφους ὁ φόρος τῆς νομῆς ἐντελῶς, καὶ παρακατατίθεται τὸ ποσὸν εἰς τὴν Τραπέζην τῆς Ἐπικρατείας ἄχρις ὅτου ἐξετασθῆ καὶ ἀποδειχθῆ εἰς τίνα ἀνήκει ἡ ἰδιοκτησία.

Ἀρθρ. 10.

Οἱ δύο φόροι, ὅ, τε ἐπὶ τῶν ζώων καὶ ὁ τῆς νομῆς, πληροῦνται συγχρόνως καὶ διὰ μιᾶς, διὰ τε τὰ θερινὰ καὶ τὰ χειμερινὰ βοσκήματα, κατ' ἀναλογίαν τῶν ἄνω ὠρισμένων θέσεων.

Μέρος Γ'.

Περὶ διανομῆς τῶν βοσκημάτων.

Ἀρθρ. 11.

Διανομὴ ἰδιοκτητῶν βοσκημάτων θέν γίνεται ὡς εἶναι προφανές, ἀλλὰ παραλείπεται ἡ διαθεσις αὐτῶν εἰς τὴν θέλησιν τοῦ ἰδιοκτήτου, ἐπιφυλακτομένης τῆς ὑποχρέωσης τοῦ νὰ πληρῶνῃ αὐτὸς τὸν φόρον, διὰ τὰ ἐπὶ τῶν βοσκημάτων του νεμόμενα ζῶα.

- b) die Kälber bis zu 2 Jahren,
- c) die Fohlen der Pferde, Maulesel und Kamele bis zu 3 Jahren,
- d) die Fohlen der Esel bis zu 2 Jahren,
- e) das zur Bebauung der Felder nöthige Akervieh.

Art. 4.

Die Weidesteuer wird neben der Viehsteuer von allem demjenigen Viehe erhoben, welches auf Staats und Privatweidenschäften genährt wird.

Art. 5.

Von der Entrichtung der Weidesteuer ist einzig und allein das junge Vieh befreit, welches noch an der Mutter säugt.

TITEL II.

Grösse der Vieh- und Weidesteuer.

Art. 6.

Die Grösse der Weidesteuer wird festgesetzt:

- a) vom kleinen Vieh, als Schaafeu, Ziegen etc. für den Kopf auf Dr. L. 25.
- b) vom grossen gehörnten Vieh, als Ochsen, Stieren, Kühen und Büffeln für den Kopf " 80.
- c) von Pferden " " 1
- d) von Mauleseln " " 80.
- e) von Eseln " " 60.
- f) von Schweinen " " 70.
- g) von Kamelen " " 50.

Art. 7.

Die Grösse der Weidesteuer von denjenigen Weidenschäften, welche im vollen Staatseigenthume sind, wird bestimmt:

- a) vom kleinen Vieh, als Schaaßen, Ziegen etc. für den Kopf auf Dr. L. 25.
- b) vom grossen gehörnten Vieh, als Ochsen, Stieren, Kühen und Büffeln für den Kopf auf " 80.
- c) von Pferden " " 1
- d) von Mauleseln " " 80.
- e) von Eseln " " 60.
- f) von Schweinen " " 70.
- g) von Kamelen " " 50.

Art. 8.

Von dem Vieh, welches auf Privatweidenschäften genährt wird, werden zwei Fünftheile der im vorhergehenden Art. vorgeschriebenen Sätze als Weidesteuer erhoben.

Art. 9.

In den Fällen, wo das Eigenthum der Weidenschaft zwischen dem Staate und den Privaten streitig ist, wird die volle Weidesteuer vom Besitzer bezahlt, und im Staatsschatze bis zur Untersuchung und Entscheidung deponirt.

Art. 10.

Die Vieh- und Weidesteuer wird zusammen und auf einmal für die Sommer- und Winterweide zugleich, nach den oben bestimmten Sätzen, bezahlt.

TITEL III.

Vertheilung der Weidenschäften.

Art. 11.

Eine Vertheilung der Weidenschäften, welche im Privateigenthum sind, findet, wie es sich von selbst versteht, nicht statt sondern es ist die Verfügung darüber der Willkühr des Eigenthümers überlassen. vorbehaltlich der Verbindlichkeit zur Entrichtung der Viehsteuer von demjenigen Vieh, welches darin genährt wird.

Άρθρ. 12.

Εἰς δὲ τὴν διανομὴν ὑποκείνται μόνον καὶ μόνον τὰ εἰς τὸ δημόσιον ἀνήκοντα βοσκήματα. Πρέπει δὲ νὰ προηγηθῶσι

α. Ἡ διαίρεσις αὐτῶν εἰς τμήματα βοσκησίων γαιῶν, καὶ
β. Ὁ προσδιορισμὸς τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ζῶων, ὅσα δύναται νὰ τραφῶσιν ἐν ἑκάστῳ τμήματι, τόσον εἰς τὰ θερινὰ, ὅσον καὶ εἰς τὰ χειμερινὰ βοσκήματα.

Άρθρ. 13.

Τόσον διὰ τὴν ὀρθότητι τῶν τμημάτων καθὼς καὶ διὰ τὴν ἐξείρεσιν τῆς χωρητικότητος ἑκάστου αὐτῶν, συσταίνεται εἰς ἑκάστην ἐπαρχίαν ἰδιαιτέρα ἐπιτροπὴ, συγκειμένη ἀπὸ τὸν Ἐπαρχον, ἕξις καὶ προεδρεύει αὐτῆς, ἀπὸ δύο κατα τμήματα καὶ κατὰ δήμους ἐκλεγόμενα μέλη τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου, καὶ ἀπὸ δύο εὐπόληπτους τιμίους καὶ ἔχοντας ἐπιτοπίους γνώσεις ποιμένας, μεταξὺ τῶν ἔχόντων τὴν διαμονὴν τῶν ἐντὸς τῆς ἐπαρχίας.

Εἰς ὅσα μέρη δὲν ἐτελειωμένη ὁ ὄργανισμὸς τῶν δήμων ἐκλέγονται, ἀντὶ τῶν δημοτικῶν ὑπηρετιῶν, δύο τίμιοι καὶ εὐπόληπτοι δημογέροντες, ἢ δύο ἐκ τῶν πλέον εὐπόληπτων καὶ ἐμπειροτέρων κατὰ κων.

Εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ταύτην θέλει παρεδραῦει καὶ ὁ Βασιλικὸς Ἐφόρος διὰ νὰ δίδῃ τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας, καθ' ὅλας τὰς περιστάσεις, καὶ νὰ φροντίσῃ, πρὸ πάντων, ὑπὲρ τοῦ συμφέροντος τοῦ δημοσίου.

Άρθρ. 14.

Ἐπειδὴ πρέπει τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς νὰ ἔχωσι τοπικὰς γνώσεις, ὅσον ἕνεσι, τελειότερας, ἐπιτρέπεται νὰ μεταλλάσσωνται κατὰ τὴν ἀνάγκην.

Άρθρ. 15.

Ὁ Ἐπαρχος συνεννοούμενος μετὰ τοῦ Βασιλικῶ Ἐφόρου θέλει διορίσει τοὺς χρησιμεύοντας εἰς τοῦτο ποιμένας, καὶ θέλει προσκαλέσει τόσον αὐτοὺς, καθὼς καὶ τοὺς δημοτικούς ὑπηρετάς, διὰ νὰ κάμουν ἄνυπερθέτως ἐναρξίν τῶν ἐργασιῶν.

Άρθρ. 16.

Ἡ χωρητικότης ἐνὸς τμήματος θέλει προσδιορισθῆ ὡς πρὸς τὰ πρόβατα μόνον.

Διὰ δὲ τὰ λοιπὰ εἶδη τῶν ζῶων θέλει ὀρισθῆ καὶ ἀναλογισθῆ τὸ ποσὸν τοῦ ἀναγκαίου εἰς αὐτὰ διὰ τροφὴν χόρτου ὡς πρὸς τὸ ἀναγκαίου εἰς τὰ πρόβατα.

Ἄν τυχὸν εἶς τινα τμήματα ὑπάρχωσι βοσκήματα, τὰ ὅποια δὲν χρησιμεύουσι μὲν εἰς τροφὴν προβάτων, εἰσὶ δὲ ἀρμόδια δι' ἄλλα εἶδη ζῶων, τότε πρέπει νὰ προσδιορισθῆ ἰδιαιτέρως ἡ χωρητικότης αὐτῶν ὡς πρὸς ταῦτα τὰ εἶδη τῶν ζῶων.

Άρθρ. 17.

Ἡ ἐπιτροπὴ θέλει καταστράσει δύο καταλόγους, ἐξ ὧν ὁ μὲν θέλει περιέχει τὰ τῶν θερινῶν βοσκημάτων τμήματα, ὁ δὲ τὰ τῶν χειμερινῶν.

Θέλει γενῆ σημείωσις ἑκάστου τμήματος κατὰ τὰ ὄριά του· εἰς αὐτὴν θέλει ἀναφερεσθαι τὸ εἶδος καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ζῶων, τὰ ὅποια δύναται νὰ θρεψῇ ἕκαστον τμήμα.

Οἱ κατάλογοι οὗτοι ὑπογράφονται παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς, ὁσάκις συμπέσῃ ἀλλαγὴ τῶν μελῶν αὐτῆς, καὶ εἰς τὸ τέλος τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς. Ἐν ἀντίγραφον τούτων θέλει παρακατατεθῆ εἰς τ' ἀρχεῖα τοῦ Ἐπαρχείου, δευτερον τούτων λαμβάνει ὁ Βασιλ. Ἐφόρος, καὶ τρίτον, μετὰ τῶν πρωτοτύπων καταλόγων, διευθύνεται εἰς τὴν Νομαρχίαν διὰ νὰ χρησιμεύσῃ εἰς αὐτὴν· αὐτὴ πέμπει τοὺς πρωτοτύπους καταλόγους εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Άρθρ. 18.

Ἡ δὲ διανομὴ τῶν βοσκημάτων εἰς τοὺς κτηνοτρόφους γίνεται παρὰ τῆ Νομαρχίας. Συσταίνεται παρ' αὐτῆ διανεμῆ

Art. 12.

Der Vertheilung unterliegen demnach einzig und allein die Staatsweidenschaften; derselben muss jedoch vorangehen:

- a) eine Eintheilung in Weidebezirke, und
- b) die Ausmittlung, wie viel in jedem dieser Bezirke, sowohl für die Sommer- als Winterweide, genährt werden kann.

Art. 13.

Für die Begrenzung der Weidebezirke sowohl, als für die Ausmittlung ihrer Ernährungsfähigkeit wird in jeder Eparchie eine eigene Commission niedergesetzt, welche aus dem Eparchen als Vorstande, dann je nach Bezirken oder Gemeinden aus zweien Mitgliedern des Gemeindeverwaltungsrathes, und aus zweien in der Eparchie domicilirten, redlichen und lokalkundigen Hirten besteht.

In den Orten, wo die Gemeindeorganisation noch nicht durchgeführt ist, werden statt der Communalbeamten zwei redliche und geachtete Demogeronten oder zwei der geachtetsten und erfahrensten Einwohner gewählt werden.

Dieser Commission hat der Königl. Zehentcommissär beizuwohnen, um über alle Verhältnisse die nöthigen Aufschlüsse zu geben, und überhaupt dabei das Interesse des Staatsärars zu besorgen.

Art. 14.

Da es bei den Mitgliedern der Commission am meisten auf Localkenntnisse ankommt, so können dieselben nach Erforderniss gewechselt werden.

Art. 15.

Der Eparch wird im Benehmen mit dem Zehentcommissär die zu verwendenden Hirten benennen und dieselben, so wie die Gemeindebeamten, zur unverzüglichen Vornahme des Geschäfts einberufen.

Art. 16.

Die Ernährungsfähigkeit eines Weidebezirkes wird lediglich auf Schaafte ausgemittelt.

Bei den übrigen Viehgattungen wird das Verhältniss des Futterbedarfs zu jenem des Schaafes angesetzt und berechnet.

In dem Falle, dass in einem Weidebezirke Weiden vorkommen, welche für Schaafte nicht, wohl aber für andere Viehgattungen geeignet sind, ist die Ernährungsfähigkeit für diese Viehgattungen besonders zu bestimmen.

Art. 17.

Die Commission wird zwei Cataloge aufstellen, wovon der eine die Weidebezirke für die Sommerweide und der andere die Weidebezirke für die Winterweide zu enthalten hat.

Jeder Weidebezirk ist nach seinen Grenzen zu bezeichnen, und darin die Gattung und Zahl des Viehes aufzuführen, welches jeder Bezirk zu nähren fähig ist.

Die Cataloge werden von der Commission jedesmal da, wo ein Wechsel ihrer Mitglieder eintritt und am Schlusse des Geschäftes unterzeichnet. Eine Abschrift davon wird bei der Eparchie zurückgehalten, eine zweite nimmt sich der Zehentcommissär, und eine dritte mit den Originalcatalogen wird an die Nomarchie zu dem Ende eingesendet, um derselben zum Gebrauche zu dienen, und um die Originale an das Ministerium der Finanzen zu übermachen.

Art. 18.

Die Vertheilung der Weiden an die Heerdenbesitzer geschieht bei der Nomarchie. Es constituirt sich nämlich bei derselben eine

τική επιτροπή, ή όποία θέλει συνίσασθαι από τόν προεδρεύοντα αυτής Νομάρχη, τόν νομοδιευθυντήν, όπου υπάρχει τριούτος, και από δύο τιμίους, μηδέν έχοντας συμφέρον εις τήν διανομήν τών λιθαδίων και τούς εμπειροτέρους εις τά πράγματα και τάς τοπικάς περιστάσεις ανθρώπων, οι όποιοι συγκαλούνται από κάθε επαρχίαν, γινομένης προηγουμένως συνεννοήσεως μετά του νομοδιευθυντού και του Γεν. Εφόρου. Εκ τών δύο τούτων ανθρώπων ό εις πρέπει να ήναι ποιμην έχων τάς ειρημένες ιδιότητες.

Εάν διά τήν πραγματοποίησιν τής διανομής τών βοσκημάτων ήναι ανάγκη να συμπεριληφθή και άλλη επαρχία, παραλαμβάνονται και εξ αυτής δύο άνθρωποι έχοντας τάς ειρημένες ιδιότητας.

Ο Γεν. Εφορος, ήτις όφείλει να παρεδρεύη εις τήν επιτροπήν, δέν έχει ψήφον ως προς τήν διανομήν, άλλ' όφείλει μόνον να δίδη τάς απαιτούμενας πληροφορίας και να υπερασπίζηται τό δημόσιον συμφέρον.

Εάν τυγχόν δυνανται να χρησιμεύσωσιν αι τοπικαί γνώσεις του Επαρχου και του Βασ. Εφόρου, θελουν προσκαλείσθαι και αυτοί εις τό Νομαρχεϊόν.

Αρθρ. 19.

Διά να πραγματοποιηθή ή διανομή, ειδοποιούνται διά τών Επαρχών όσοι τών κτηνοτρόφων επιθυμουν να λάβωσιν βοσκήματα άνήκοντα εις τό δημόσιον, ότι όφείλουν να διευθυνωνται έγγραφως προς τήν άρμοδίαν Νομαρχίαν, εις δε τήν αναφοράν των να φανερόνουν τό ποσόν και τό είδος τών ποιμνίων των, καθ' όλα τά εξών σύγκεινται μέρη, καθ' ή και τά βοσκήματα, τά όποια επιθυμούν να λάβωσιν άλλ' ή σημειώσιν αυτη δέν θέλει έχει άλλως κανεν άλλο αποτέλεσμα ειμή ότι θέλει λαμβάνεσθαι υπ' όψιν, καθ' όσον είναι κατορθωτόν.

Αι αναφοραί τών κτηνοτρόφων πρέπει να παραδίδωνται εις τήν Νομαρχίαν, διά μέν τά χειμεινα λιθαδία, κατ' αρχάς του Αυγούστου μηνός, διά δε τά θερινά εξεούθησαν ήδη διοικητικά διατάξεις.

Αρθρ. 20.

Τότε άμέσως αρχίζει ή διανεμητική επιτροπή τήν διαμείρασιν τών βοσκών και προετοιμάζει επί τούτω ένα πίνακα μοιρασίας, ό όποιος θέλει υπογραφή από όλα τά μέλη τής επιτροπής. Αντίγραφον του πίνακος τούτου δίδεται εις τόν άρμοδίον Βασ. Εφορον, ώς κατ' αυτον να τοποθετηθωσιν οι κτηνοτρόφοι εις τά διορισθέντα λιθαδία δεύτερον αντίγραφον αυτου κοινοποιείται εις τό άρμοδίον Επαρχεϊόν, και τρίτον φυλάττεται εις τ' αρχεία τής Νομαρχίας. Το δε πρωτότυπον υποβάλλεται εις τήν επι τών Οικονομικών Γραμματεϊαν.

Αρθρ. 21.

Προς ανακάλυψιν παντός δόλου, δυναμένου να εισχωρήσιν εις τήν αριθμησην τών ποιμνίων, δίδεται άλλα εις τόν επι τών Οικονομικών Γραμματεά να λαμβάνη τά καταλληλότερα μέτρα, αποσέλλων όπου ήθελε το κρίνει αναγκαϊόν, εξ άπροόπτου έκτάκτους επιθεωρητάς.

Αρθρ. 22.

Παράπονα εναντίον τής διαμοιράσεως του Βασ. Εφόρου πρέπει να παρουσιάζωνται εις τόν Νομάρχη εντος 14 ήμερών μετά τήν γενομένην ειδοποίησιν, αυτος δε όφείλει να αποφασίση χωρίς αναβολής, επί τη βάσει τών αποφασισθέντων πινάκων μοιρασίας.

Αρθρ. 23.

Εις τήν διανομήν τών λιθαδίων δέν θέλει παραμεληθή τό να λαμβάνωνται υπ' όψιν αι εξής περιστάσεις:

α. Εκ τών κτηνοτρόφων, όσοι είναι άποκαταστημένοι εις

Vertheilungscommission, welche aus dem Nomarchen als Vorstande, dem Kreisdirector, wo ein solcher vorhanden ist, und aus zwei rechtlichen, bei der Repartition der Weide nicht beteiligten, sach- und localkundigen Männern besteht, welche im Benehmen mit dem Kreisdirector und dem Oberzehentcommissar von jeder Eparchie einberufen werden. Unter diesen zwei Männern muss der eine ein Hirte mit den oben beschriebenen Eigenschaften sein.

Wenn bei der wirklichen Vertheilung der Weidenschaften von einer Eparchie in die andere übergegriffen werden muss, so werden aus derselben gleichzeitig zwei Männer beigezogen, welche die oben ausgesprochenen Eigenschaften besitzen müssen.

Der Oberzehentcommissar, welcher der Commission beiwohnen muss, hat bei der Vertheilung keine Stimme, sondern nur die erforderlichen Aufschlüsse zu geben und das Interesse des Staatsärars zu vertreten.

Nothigen Falles können auch die Localkenntnisse des Eparchen und Zehentcommissars benüt und dieselben zur Nomarchie vorgeladen werden.

Art. 19.

Zu dem Zwecke der Vertheilung werden durch die Eparchen alle Besitzer von Heerden, welche Staatsweidenschaften zu erhalten wünschen, in Kenntniss gesetzt, dass sie sich schriftlich an die Nomarchie zu wenden, und in dieser Schrift die Stärke und Gattungen ihrer Heerden nach ihren ganzen Bestandtheilen anzuzeigen, und die Weidenschaften, die sie zu erhalten wünschen, zu bezeichnen haben. Diese Bezeichnung soll jedoch keine andere Folge haben, als dass darauf, in soferne es thunlich ist, Rücksicht genommen werde.

Die Anzeigen der Heerdebesitzer müssen für die Winterweide am Anfange des Monats August bei der Nomarchie eingelegt sein, wegen der Sommerweide haben deshalb administrative Anordnungen statt gefunden.

Art. 20.

Hiernächst schreitet die Vertheilungscommission zur Repartition der Weiden und fertigt dauber einen Repartitionsetat an, welcher von allen Gliedern der Commission unterzeichnet wird. Eine gefertigte Abschrift dieses Etat wird dem betreffenden Zehentcommissar zugestellt, um hiernach die Heerdenbesitzer in die assignirten Weiden einzuweisen. Eine zweite Abschrift wird der einschlägigen Eparchie mitgetheilt, und eine dritte bei der Nomarchie zurükbehalten. Der Originaleat wird dem Finanzministerium vorgelegt.

Art. 21.

Zur Entdeckung von Gefährden, welche bei der Abzählung der Heerden statt finden können, wird der Staatssecretär der Finanzen ermächtigt, die sachdienlichen Massregeln zu ergreifen, und da, wo er es für nothwendig erachtet, unversehens ausserordentliche Inspectoren abzuordnen.

Art. 22.

Beschwerden gegen die Einweisung des Zehentcommissars müssen bei der Nomarchie binnen 14 Tagen nach geschehener Eröffnung eingereicht und von dieser ohne Verzug auf den Grund des beschlossenen Repartitionsetats entschieden werden.

Art. 23.

Bei der Vertheilung der Weidenschaften sollen nachfolgende Rücksichten nicht übersehen werden:

a) Die Besitzer von Heerden, welche in einer Gemeinde Ur

τινα δῆμον τοῦ Βασιλείου Μας, πρέπει νὰ λαμβάνωσιν τὰ εἰς αὐτοῦ ἀναγκαιοῦντα λιβάδια, ὅσον ἔνεσι πλησιέστερον τοῦ δήμου, ὅπου εἶναι ἀποκαταστημένοι·

β'. Μετ' αὐτοὺς προτιμῶνται εἰς τὸ περὶ διανομῆς ὅσοι ἐξ αὐτῶν δὲν εἶναι μὲν ἀποκαταστημένοι ἐπισήμως ἐντὸς τοῦ Βασιλείου, ἀλλὰ διατρέβουσιν ἐν αὐτῷ προ πολλῶν ἡδὴ ἐτῶν πρὸς τροφὴν τῶν ποιμνίων των. Οἱ τοιοῦτοι καθ' ὅσον εἶναι ἐφικτὸν, πρέπει νὰ τοποθετῶνται εἰς τὰ βοσκήματα ἐκεῖνα, τῶν ὁποίων ἡ χρῆσις τοῖς παρεχωρεῖτο πρὸ χρόνων·

γ'. Λαμβάνονται ἕξερσι ὑπ' ὄψιν ὅσοι τῶν κτηνοτρόφων ἔχουσι μὲν τὴν διαμονὴν των εἰς μίαν κοινότητα τοῦ Βασιλείου Μας, ἀλλ' εὐρίσκονται παρὰ πολὺ ἀπομακρυσμένοι ἀπὸ τὰ διατεμόμενα τμήματα·

δ'. εἰάν, ἀφ' οὗ ἐπαρκέσωσι τὰ βοσκήματα εἰς τὰς τρεῖς ἀνωτέρω κλάσεις τῶν κτηνοτρόφων, μένωσι καὶ ἄλλα διαθέσιμα, τότε δύνανται ταῦτα νὰ παραχωρηθῶσιν εἰς τοὺς ἀπὸ τὰ ἔκτος τοῦ Κράτους ἐρχομένους κτηνοτρόφους.

Ἀρθρ. 24.

Οἱ ἔξωθεν εἰσερχόμενοι εἰς τὸ Βασιλεῖον Μας ποιμένες, διὰ νὰ ξεχειμάσωσι τὰ ποιμνία των, ὑπόκεινται ὄχι μόνον εἰς τὸν ἐπὶ τῶν ζώων φόρον καὶ εἰς τὸν τῆς νομῆς κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ παρόντος νόμου, ἀλλὰ θέλουσι πρὸς τούτοις πληροῦναι καὶ ἄλλον τινὰ φόρον ὡς ἑξῆς:

α. Διὰ τὰ μικρὰ ζῶα, καθὼς πρόβατα, αἴγας κ.τ.λ., κατὰ κεφαλὴν,	
Λεπτὰ	20,
β'. Διὰ τὰ μεγάλα κερασφόρα ζῶα, βόας δηλ. ταύρους, δαμά-	
λαις καὶ βουβάλια	Λεπ. 65,
γ'. Διὰ τοὺς ἵππους	" 80,
δ'. " " ἡμίονους	" 65,
ε'. " " ὄνους	" 50,
ς'. " " χείρους	" 55,
ζ'. " " κμηλοὺς	Δραχ. 1: 20.

Ἀρθρ. 25.

Ἐκτὸς τῶν κτηνοτρόφων, εἰς τὸν ὁποῖον διενεμήθη βοσκήματα ἐκ τῶν ἀνηκόντων εἰς τὸ δημόσιον, λαμβάνει ἔγγραφο ἀδείας, ἐκδιδομένον παρὰ τοῦ Ἐπαρχου, εἰς τὸ ὁποῖον θέλει σημειωθῆ τὸ ὄνομα τοῦ κτηνοτρόφου, τὸ ποσὸν τῶν ποιμνίων, τὸ εἶδος καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ζώων κατὰ κεφαλὴν καὶ ἡ ἀκριβὴς περιγραφή τοῦ παρεχωρηθέντος τμήματος.

Ἀρθρ. 26.

Ὁ κτηνοτρόφος διὰ τοῦ ἐγγράφου τούτου ἔχει δικαίωμα τοῦ νὰ βοσκήσῃ μόνον ὅσα σημειῶνται ἐν αὐτῷ ζῶα, ὅχι περισσότερα, καὶ μόνον ἐντὸς τοῦ παρεχωρηθέντος τμήματος ὅθεν δὲν ἐπιτρέπεται εἰς αὐτὸν παντελῶς νὰ ἐνοικιάσῃ εἰς ἄλλον μέρος τι τοῦ εἰς αὐτὸν παρεχωρηθέντος βοσκησιμῶν τμήματος. Ὁ παραβάων τὴν διάταξιν ταύτην ὑπόβληται εἰς πρόσμιμον ἴσον μὲ τὸ τριπλάσιον τοῦ ποσοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου.

Ἀρθρ. 27.

Ἀπαγορεύεται εἰς ὅλου τοὺς κτηνοτρόφους τὸ νὰ βόσκωσιν εἰς καλλιεργημένους τόπους, καὶ νὰ προξενῶσι βλαβὴν διαδιβάζοντες ἐκεῖθεν τὰ ποιμνία των. Οἱ παραβάται τοῦ ὁρισμοῦ τούτου καταδιώκονται ἐπὶ τῆ βλάβῃ τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, καὶ ὑποχρεοῦνται εἰς ἀπόδοσιν τῆς ζημίας.

Ἀρθρ. 28.

Εἰς τὸ ἑξῆς δὲν ἐπιτρέπεται εἰς κανένα τὸ νὰ καλλιεργῇ μικρὰ τεμάχια γῆς ἐν τῷ μέσῳ μεγαλητερον χωριστῶν βόσκημάτων, καὶ οὕτω νὰ περιορίζῃ τὴν χρῆσιν καὶ ἀπολασιν τοῦ βοσκήματος. Διὰ νὰ καλλιεργηθῶσι δὲ τοιαῦτα τεμάχια, χρειάζεται προηγουμένως ἡ ἀδεία τῶν ἀρμοδίων Ἀρχῶν.

Μέρος Δ'.

Περὶ εἰσπραξέως τῶν φόρων.

Ἀρθρ. 29.

Ὅστις τρέφει τὰ ποιμνία του εἰς ιδιόκτητα βοσκήματα,

sars Koenigreiches angesessen sind, sollen die ihnen benoethigte Weidenschaft so viel als moeglich in der Naehе der Gemeinde erhalten, wo sie angesessen sind;

- b) die dieser Gemeinde zunæchst anwohnenden Besitzer von Heerden, welche zwar factlich nicht angesessen sind, allein seit vielen Jahren sich in Unserem Reiche zum Zweck der Ernæhrung ihrer Heerden aufgehalten haben, sollen sodann beruicksichtigt und ihnen nach Thunlichkeit diejenigen Weidenschaften zugewiesen werden, welche ihnen seit Jahren zur Benuezung ueberlassen waren;
- c) die naechste Ruicksicht trifft endlich die Heerdenbesitzer, welche in einer Gemeinde Unseres Reiches zwar domicilirt, allein von den zu verleihenden Weidebezirken bedeutend entfernt sind;
- d) wenn nach Befriedigung der vorstehenden 3 Klassen der Heerdebesitzer noch Weidenschaften uebrig bleiben, so koennen dieselben an auswærtige, beruimziehende Besitzer von Heerden ueberlassen werden.

Art. 24.

Die auswærtigen Hirten, welche ihre Heerden zur Ueberwinterung in Unser Reich einfuehren, sind nicht nur der Vieh- und Weidestener nach den Bestimmungen des gegenwaertigen Gesetzes unterworfen, sondern sie haben auch noch weiter eine Auflage zu bezahlen, und zwar:

- a) vom kleinen Vieh, als Schaafen, Ziegen etc. fuer den Kopf Dr. L. 20.
- b) vom grossen gehoernten Vieh, als Ochsen, Stieren, Kuehen und Bueffeln fuer den Kopf " " 65.
- c) von Pferden " " 80.
- d) von Maauleseln " " 65.
- e) von Eseln " " 50.
- f) von Schweinen " " 55.
- g) von Kamelen " " 20.

Art. 25.

Jeder Heerdebesitzer, welchem eine Staatsweide zugewiesen worden ist, hat eine Bewilligungsurkunde zu empfangen, in welcher der Name desselben, die Staerke der Heerde nach Gattung und Kopffzahl, und die Bezeichnung der zugewiesenen Weidebezirke genau ausgedruekt ist, und welche von dem Eparchen ausfertigt wird.

Art. 26.

Der Heerdebesitzer erhaelt durch die ihm ausgefertigte Bewilligungs-Urkunde nur das Recht, das darin bezeichnete Vieh und nicht mehr, und nur in dem angewiesenen Weidebezirke zu weiden; es ist ihm daher durchaus nicht gestattet, einen Theil des ihm zugewiesenen Bezirkes weiter zu verpachten. Derjenige, welcher dagegen handelt, wird einer Strafe unterworfen, welche dem dreifachen Betrage der Viehsteuer gleich ist.

Art. 27.

Allen Heerdenbesitzern ist es verboten, cultivirtes Land zu he-weiden, und in demselben bei dem Durchtriebe ihrer Heerden Schaden anzurichten. Die dagegen Handelnden werden auf den Grund des Strafgesetzbuches verfolgt und zum Ersatze des Schadens angehalten werden.

Art. 28.

Es ist fuer die Folge Niemanden erlaubt, in Mitte grosserer Weidenschaften einzelne kleine Plaetze zu bebauen und dadurch die Benuezung der Weide zu beschraenken. Wollen Parzellen solcher Art in Cultur gesetzt werden, so ist dazu die Einwilligung der competenten Behoerde erforderlich.

TITEL IV.

Erhebung der Vieh und Weidestener.

Art. 29.

Jedermann, welcher seine Heerde auf Privatweidenschaften

είτε ιδιοκτήτης του βοσκήματος ήθελεν εἶσθαι ἡ ἐνοικιαστής, εἶναι ὑπόχρεως νὰ παραδώσῃ εἰς τὸν Ἐπαρχὸν τὴν ἰ ἀγγυό-
στου πιστὴν καὶ ἀκριβῆ σημεῖωσιν, εἰς τὴν ὅποίαν ἐγγρά-
φεται ἡ κατάστασις τοῦ ποιμνίου κατ' εἶδος καὶ ἀριθμὸν,
περιέχονται δὲ καὶ τὰ περιστατικὰ τῆς ιδιοκτησίας τοῦ βο-
σκήματος. Ἡ σημεῖωσις αὕτη θέλει φέρει τὴν ὑπογραφήν
τοῦ κτηνοτρόφου.

Ἐὰν ὁ κτηνοτρόφος δὲν ᾖ ἴσθαι συγχρόνως καὶ ιδιοκτήτης
τοῦ βοσκήματος, τότε χρεωθεῖ οὗτος νὰ ἐπιθεβαιώσῃ ἰδιο-
χείως τὴν ἀληθείαν τῶν ἐν τῇ σημεῖωσει περιεχομένων.

Ἐπὶ τῆς σημεῖωσεως ταύτης, ἥτις θέλει ἀμέσως παρα-
διδεσθαι παρὰ τοῦ Ἐπαρχοῦ εἰς τὸν Β.σ. Ἐφορὸν, λογαρι-
άζει καὶ σημεῖώνει οὗτος, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ παρόντος
νόμου, τὸ φορολογικὸν χρέος, καὶ τὴν παραδίδει εἰς τὸν
ἐπαρχιακὸν Ταμειῶν, ὡς νὰ ἐκτελεσθῇ ἡ εἰσπραξίς τοῦ ση-
μειωθέντος ποσοῦ. Συγχρόνως δὲ προσκαλεῖ τὸν φορολογού-
μενον εἰς τὸ νὰ πληρώσῃ τὸ λογισθὲν φορολογικὸν χρέος του.

Ὁ φορολογούμενος ὑποχρεοῦται τότε ἀμέσως νὰ ἐκτε-
λέσῃ τὴν πρόσκλησιν, πρὸς ἀποφυγὴν τῶν ἀποτελεσματικῶν
τῶν κατ' αὐτοῦ ληρησομένων ὑποχρεωτικῶν μέτρων.

Ἀρθ. 30.

Ὁ Β.σ. Ἐφορὸς ὀφείλει νὰ κρατῇ βιβλίον τῶν ἰδιω-
τικῶν βοσκημάτων εἰς αὐτὸ καταχωροῦνται:

α. Τὸ ὄνομα τοῦ ιδιοκτήτου καὶ ὁ τόπος τῆς διαμο-
νῆς του.

β. Ὁ ἐνοικιαστής τοῦ βοσκήματος, ἐὰν ὁ ἴδιος ιδιοκτή-
της δὲν μεταχειρίζεται τὸ βοσκήμα εἰς ἴδιαν του χρῆσιν.

γ. Ἡ ὀνομασία καὶ περιγραφή τοῦ βοσκήματος.

δ. Τὰ ποιμνία κατ' εἶδος καὶ ἀριθμὸν.

ε. Τὸ ποσὸν τοῦ ἐπ' αὐτῶν λογισθέντος ἐπὶ τῶν ζώων
φόρου καὶ τοῦ τῆς νομῆς, κατὰ τὴν εἰς τὸ ἐπαρχιακὸν Τα-
μειῶν διευθυνθεῖσαν σημεῖωσιν.

Ἀντίγραφον τοῦ βιβλίου τούτου, τὸ ὅποσον θέλει περιέχει
ὀλοκληρὸν τὴν ἐπαρχίαν, ἐβάλλεται εἰς τὸν Νομάρχην καὶ
παρ' αὐτοῦ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῖαν τῆς
Ἐπικρατείας.

Ἀρθ. 31.

Οἱ δύο φόροι διὰ τὴν χρῆσιν τῶν εἰς τὸ δημόσιον ἀνή-
κόντων βοσκημάτων πληροῦνται, καθ' ὃν καιρὸν εἰδοποιη-
θῶσιν οἱ κτηνοτρόφοι περὶ τῆς χορηγήσεως τῶν εἰς ἕκαστον
ἀναγκασιούτων βοσκημάτων παρὰ τοῦ Ἐπαρχοῦ, ἐπὶ τῇ
βάσει τοῦ εἰς αὐτὸν κοινοποιηθέντος πίνακος μοιρασίας.

Ἐπ' αὐτῷ τῷ σκοπῷ διευθύνει ἡ Νομαρχία τὰς προσηρ-
θεῖσας εἰς αὐτὴν ἀναφορὰς τῶν ἐχόντων ποιμνία εἰς τοὺς
Ἐπαρχοὺς, αὐτοὶ δὲ ὀφείλουσιν ἅ κοινοποιῶσιν ἀμέσως αὐ-
τὰς εἰς τοὺς ἀρμολογίους Β.σ. Ἐφοροὺς.

Οἱ Βασιλικοὶ Ἐφοροὶ λογίζονται τότε ἐφ' ἐκάστης τούτων
τῶν ἀναφορῶν τὸ φορολογικὸν χρέος καὶ τὰς παραδίδουσιν
εἰς τὸ ἐπαρχιακὸν Ταμειῶν, διὰ νὰ εἰσπραξῇ τὰ ἐπ' αὐτῷ
σημειωθέντα ποσά.

Οἱ κτηνοτρόφοι ὀφείλουσιν νὰ παριστάνωσιν εἰς τὸν Ἐπαρ-
χὸν τὰ παρὰ τοῦ ἐπαρχιακοῦ Ταμείου διδόμενα εἰς αὐτοὺς
ἀποδεικτικά, καὶ κατ' αὐτὰ τοῖς ἐγγειοῦσιν ἀμέσως τὰ
ἐγγραφα τῆς ἀδείας. Ἡ δὲ εἰσαξίς αὐτῶν εἰς τὰ παρτω-
ρηθέντα βοσκήματα γίνεται, συμπράττοντος ἐπὶ τούτῳ καὶ
τοῦ Βασιλ. Ἐφόρου.

Ἀρθ. 32.

Διὰ τὰ εἰς τὸ δημόσιον ἀνήκοντα βοσκήματα καὶ τοὺς
ἐξ αὐτῶν προκύπτοντας φόρους θέλει κρατεῖσθαι ἕτερον βι-
βλίον ὅμοιον τῷ ἐν τῷ ἄρ. 30 ἀναφερομένῳ.

Περὶ δὲ τοῦ σχήματος τῶν βιβλίων ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονο-
μικῶν θέλει ἐκδώσει τὰ, περαιτέρω ὁδηγίας.

Ἀρθ. 33.

Ἐὰν τὰ εἰς ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν κτηνοτρόφον παραχωρη-

næbrt, gleichviel, ob er zugleich Eigenthümer der Weidenschaft
oder Pächter derselben ist, wird für verbindlich erklärt, am 1.
August an den Eparchen ein treues und genaues Verzeichniss zu
übergeben, worin der Stand der Heerde nach Gattungen und
Kopffzahl aufgeführt, das Eigenthumsverhältniss der Weidenschaft
enthalten, und welches von dem Besizer der Heerde unterzeichnet
ist.

Ist der Besizer der Heerde nicht zugleich der Eigenthümer der
Weidenschaft, so hat dieser die Wahrheit des Inhaltes des Ver-
zeichnisses eigenhändig zu bestätigen.

Auf diesem Verzeichnisse, welches durch den Eparchen an den
Zehentcommissær unmittelbar übergeben wird, berechnet dieser
nach den Bestimmungen des gegenwärtigen Gesetzes die Steuer-
schuldigkeit und übergibt es dem Bezirksassessor, um darauf hin
die Einhebung des angewiesenen Betrages zu vollführen. Zugleich
weist derselbe den Steuerpflichtigen an, die berechnete Steuer-
schuldigkeit zu entrichten.

Der Steuerpflichtige ist sodann schuldig, dieser Weisung allso-
gleich, bei Vermeidung des gegen ihn eintretenden Zwangsverfah-
rens, Folge zu leisten.

Art. 30.

Der Zehentcommissær hat ein Register über die Privatweiden-
schaften zu führen, in welches eingetragen werden:

- a) der Name des Eigenthümers der Weidenschaft mit seinem
Wohnort,
- b) der Pächter dieser Weidenschaft, wenn sie der Eigenthümer
nicht selbst benützt,
- c) die Benennung und Beschreibung der Weidenschaft,
- d) die Heerden nach Gattung und Kopffzahl,
- e) die darnach berechnete und der Bezirkskasse angewiesene
Vieh- und Weidesteuer.

Eine Abschrift dieses die ganze Eparchie umfassenden Registers
ist an die Nomarchie und von dieser an das Ministerium der Fi-
nanzen einzuschicken.

Art. 31.

Die Vieh- und Weidesteuer für die Benützung der Staatsweiden-
schaften wird zur Zeit entrichtet, wo den Heerdenbesizern die
Verwilligung der ihnen lenesthigten Weidenschaft durch den
Eparchen auf den Grund des ihm mitgetheilten Repartitions-Etats
eröffnet sein wird.

Zu diesem Ende gibt die Nomarchie die bei ihr eingelaufenen
Anzeigen der Heerdenbesizer an die Eparchien hinaus, und diese
sind verbunden, die selben alsbald den einschlägigen Zehentcom-
missæren mitzutheilen.

Die Zehentcommissære berechnen sodann auf jede dieser Anzei-
gen die Steuerschuldigkeit und übergeben sie den Bezirkskassen,
um darauf hin die berechneten Steuerschuldigkeiten einzuhoben.

Die Heerdenbesizer haben die ihnen von den Bezirkskassen
ausgefertigten Quittungen bei den Eparchen zu produciren, worauf
innen die Bewilligungsurkunden ausgehändigt und die Einwei-
sungen in die bewilligten Weidenschaften unter Mitwirkung des
Zehentcommissärs Staat finden werden.

Art. 32.

Ueber die Staats-Weidenschaften und über die davon abfal-
lenden Vieh und Weidesteuern wird ein gleiches Register gehal-
ten, wie solches Art. 30 angeordnet ist.

Ueber die Form der Register wird das Ministerium der Fi-
nanzen die nähere Instruction ertheilen.

Art. 33.

Wenn die einem Heerdenbesizer verliehenen Weidenschaften,

θέντα βροσκήματα κείνται εις δικαστήριον επαρχίας, οι φόροι κατάχρονται εις τα κατάστιχα της επαρχίας, εις την οποίαν εύρίσκεται το χειμερινόν βροσκήμα.

Μέρος Ε΄.

Περί του ελέγχου των παραβάσεων και των δι' αυτάς προτίμων.

Άρθρ. 34.

Πρός εξέλεγχον της αληθείας των παρὰ των έχόντων ποιμνικά παραδιδόμενων αναφορών θέλει γίνεαι από 1 Νοεμβρ. έως τέλους Δελεμβρ. απαριθμησις των εν τοις χειμερινοις βροσκήμασι νεμομένων αγέλων και ποιμνίων, τά δε αποτελεσματα αὐτῆς θέλων επιθεβαιωθῆ κατά τοὺς τύπου.

Άρθρ. 35.

Ἐάν ἐκ τῆς συγκρίσεως των αποτελεσμάτων τῆς ἀπαριθμήσεως μετὰ τὰς παραδοθείσας αναφορὰς προκύπτῃ, ὅτι ὁ κτηνοτρόφος ἐσημείωσεν εις τὴν ἀναφορὰν του ὀλιγώτερον ἀριθμὸν, τότε αὐτὸς ὄχι μόνον ὑποχρεούται νὰ πληρώσῃ τοὺς δύο φόρους διὰ τὰ ὑπερψηφέντα ζῶα, ἀλλ' ὑποβάλλεται καὶ εἰς πρόσκιμον ἴσον μετὰ τριπλαῦν ποσὸν των δύο φόρων.

Άρθρ. 36.

Ἐάν τις των κτηνοτρόφων ἀμελήσῃ διόλου τὴν εἰς τὸ ἄρθρ. 29 διαταχθεῖσαν σημείωσιν τῆς καταστάσεως του ποιμνίου του, οὗτος ὄχι μόνον θέλει πληρώσῃ ἐπομένως καὶ τοὺς δύο φόρους, ἀλλὰ καὶ πρόσκιμον ἴσον μετὰ τριπλαῦν του φορολογικου του χρέους.

Άρθρ. 37.

Ὁ Βασιλ. Ἐφόρος ὀφείλει νὰ κρατῆ εἰσὶλίου ἰδιαίτερον περὶ των οὕτω πληρωθέντων ὑπερον ποσοτήτων των φόρων καθὼς καὶ των προτίμων. Ἀντίγραφον τούτου μετὰ των πρωτοκόλλων τῆς ἀπαριθμήσεως στέλλεται εἰς τὴν Νομαρχίαν καὶ παρ' αὐτῆς εἰς τὴν ἐπὶ των Οἰκονομικῶν Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας.

Άρθρ. 38.

Ἡ εἰσαζῆς των ὑπερον πληρωθέντων φορολογικῶν ποσοτήτων εἰς τὸ ἐπαρχιακὸν Ταμεῖον γίνεσται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, καθ' ὃν καὶ ἡ των ἐξ αὐτῶν των φόρων.

Μέρος ΣΤ΄.

Περί των τεχνητῶν λιμῶνων.

Άρθρ. 39.

Οἱ τεχνητοὶ λιμῶνες, ὅσοι ἀνήκουσιν ἐντελῶς εἰς τὸ δημόσιον, ἐνοικιάζονται, ἢ διατίθενται πρὸς τὸ συμφερότερον εἰς τὸ ταμεῖον.

Άρθρ. 40.

Ἀπὸ των τεχνητῶν ἰδιοκτητῶν λιμῶνας, τοὺς ὁποίους δὲν μεταχειρίζονται ὡς βροσκήματα, λαμβάνεται φόρος 10 τοις ἑκατὸν ἐπὶ του ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος.

Ὁ ἡμίτερος ἐπὶ των Οἰκονομικῶν Γραμματεῶν ἐπιφορτίζεται μετὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν του παρόντος νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 (20) Ἀπριλ. 1835.

EN ONOMATI TOY BASILEWS

H ANTIBASILEIA

Ὁ Κόμης ARMANSPERG Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕἶΔΕΚ.

Οἱ Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας, I. ΚΟΛΕΤΤΗΣ, Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ, I. ΡΙΖΟΣ, Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ, ΔΕΣΟΪΠΡΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί συστάσεως διαμετακομίσεως ἐν Ναυπλίῳ καὶ Πάτραις.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ἐπὶ τῇ προτάσει του ἡμετέρου ἐπὶ των Οἰκονομικῶν Γραμματεῶς τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν ὡς ἐφεξῆς.

in mehreren Eparchien liegen sollten, so wird die Vieh- und Weidesteuer in derjenigen Eparchie registriert, in welcher sich die Winterweide befindet.

TITEL V.

Controle und Strafen der Contraventionen.

Art. 34.

Zur Controllirung der von den Heerdenbesizern übergebenen Anzeigen wird in der Zeit vom 1. November bis letzten December eine Abzählung der Heerden in der Winterweide Staatt finden, und die Resultate derselben föerlich constatirt werden.

Art. 35.

Wenn sich aus der Vergleichung der Resultate der Abzählung mit den übergebenen Anzeigen ergibt, dass der Besizer einer Heerde den Stand derselben zu geringe angegeben hat, so ist er nicht nur verbindlich, die Vieh- und Weidesteuer von den verschwiegenen Stücken nachzubezahlen, sondern unterliegt auch einer Strafe, welche dem dreifachen Betrage der Vieh- und Weidesteuer gleich ist.

Art. 36.

Wenn ein Heerdebesizer die nach Art. 29 angeordnete Anzeige des Standes seiner Heerde gänzlich unterlässt, so hat er nicht nur allein die Vieh- und Weidesteuer nachträglich zu bezahlen, sondern auch eine Strafe zu entrichten, welche der dreifachen Schuldigkeit gleich ist.

Art. 37.

Der Zehentcommissær hat ein eigenes Register über die nachzahlenden Beträge der Vieh- und Weidesteuern und über die angefallenen Strafbeträge zu halten, und eine Abschrift davon nebst den Abzählungsprotokollen an die Nomarchie einzusenden, um an das Ministerium der Finanzen übergeben zu werden.

Art. 38.

Die Einweisung der nachzahlenden Steuerletträge und der Strafen an die Bezirkskassen zum Behufe der Perzeption geschieht in derselben Weise, wie die Einweisung der Vieh- und Weidesteuer überhaupt.

TITEL VI.

Künstliche Wiesen.

Art. 39.

Künstliche Wiesen, welche im vollen Eigenthum des Staates sind, werden verpachtet, oder es wird darüber verfügt, wie es am vortheilhaftesten für das Staatsärar ist.

Art. 40.

Von dem rohen Ertrage der künstlichen Wiesen, welche im Privateigenthume sind, und nicht als Weide benutzt werden, ist eine Zehentsteuer von 10 % zu entrichten.

Unser Staatssecretär der Finanzen ist mit der Bekanntmachung und dem Vollzuge des gegenwärtigen Gesetzes beauftragt.

Athen am 8. (20.) April 1835.

IM NAMEN DES KOENIGS

DIE REGENTSCHAFT

GRAF v. ARMANSPERG PRÄST., v. KOBELL, v. HEIDECK.

Die Staatssecretare: J. COLETTIS, N. G. THEOCHARIS, J. RIZOS, G. PRAIDES, v. LESUIRE.

VERORDNUNG.

Transitniederlagen in Nauplia und Patras betr.

OTTO

VON GOTTES GNADEN

KOENIG VON GRIECHENLAND.

Wir haben auf den Antrag Unsers Staatssecretärs der Finanzen beschlossen und verordnen, wie folgt:

Ἄρθρ. 1.

Εἰς Ναύπλιον καὶ Π. Πάτρας: θέλουσιν συσταθῆ καταστήματα διαμετακομίσεως δι' ἀτελώνιστα ξένης ἐπικρατείας εἰδή.

Ἄρθρ. 2.

Ἡ ἔνωσις τῶν καταστημάτων αὐτῶν μετὰ τὰ ἤδη ὑπάρχοντα καταστήματα τῆς διαμετακομίσεως εἰς Σύραν καὶ Πειραιᾶ, καθὼς ἀκόμη καὶ μετὰ τὸν ἐλεύθερον λιμένα τῆς Ἰθάρας, εἶναι ἐλεύθερα ὑπὸ τὰ διατεταγμένα ἀσφαλιστικὰ μέτρα.

Ἄρθρ. 3.

Οἱ διὰ τὰ ὑπάρχοντα καταστήματα τῆς διαμετακομίσεως ὀρίσμοι θέλουσιν ἐφαρμοσθῆ ἀπαλλάκτως καὶ εἰς τὰ ἐν Ναυπλίῳ καὶ Πάτρας καταστήματα τῆς διαμετακομίσεως.

Ἄρθρ. 4.

Τὸ παρὸν Διάταγμα ἐμβαίνει εἰς ἐνεργεῖαν τὴν 1 (13) ἰουλίου τοῦ παρόντος ἔτους. Ὁ δὲ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται μετὰ τὴν δημοσιευσιν καὶ ἐκτέλεσιν αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 (27) Μαΐου 1835.

ΕΝ ΟΝΟΜΑΤΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ.

Ἡ ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΙΑ

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕΪΔΕΚ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Περὶ μεταφράσεως τῆς Παλαιᾶς Γραφῆς.

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἡ Σύνοδος, παραβαλοῦσα τὴν πρὸ μηνῶν ἀναφανείσαν ἐκ τοῦ Ἑβραϊκοῦ μετάφρασιν τῆς Παλαιᾶς Γραφῆς πρὸς τὴν κανονικὴν τῶν ἑβδομήκοντα μετάφρασιν, καὶ εὐρούσα αὐτὴν διαφέρουσαν ἐκείνης.

Ὁφείλουσα καὶ τὰ παρὰ τῆς Ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας παραδεδεγμένα νὰ διατηρήσῃ ὡς τὰ παρελάβε, καὶ τοὺς χριστιανοὺς νὰ προφυλάξῃ ἀπὸ πάσης παρεκτροπῆς τῶν ἀνέκαθεν παραδεδεγμένων.

Ἐχουσα ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 11 τοῦ ἀπὸ 23 ἰουλίου (4 Ἀυγούστου) τοῦ 1833 Βασιλ. Διατάγματος.

Κατ' ἐγκρισιν τῆς Κυβερνήσεως τῆς Α. Μ.

Διακηρύττει.

α. Κανονικὴ μετάφρασις τῆς Π. Διαθήκης εἶναι καὶ λέγεται ἡ ἀνέκαθεν παρα τῇ Ἀνατολικῇ Ἐκκλησίᾳ μόνῃ μετάφρασις τῶν ἑβδομήκοντα, καὶ αὐτὴ ἀναγινώσκεται εἰς τὰς ἐκκλησίας, καὶ αὐτὴ εἶναι καὶ εἰς χρῆσιν τοῦ κλήρου, τῆς νεολαίας, καὶ ἐν γένει τοῦ λαοῦ, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν θρησκευτικὴν αὐτοῦ διδασκαλίαν.

β. Πᾶσα ἄλλη μετάφρασις τῆς Π. Διαθήκης εἴτε ἐκ τοῦ Ἑβραϊκοῦ εἴτε ἐξ ἄλλης γλώσσης ἀποδοκιμάζεται εἰς τὴν ἀνωτέρω χρῆσιν, καὶ κηρύττεται ἀκανόνιστος καὶ ἀπαράδεκτος εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 Ἀπριλίου 1835.

Τα Μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου:

Ὁ Κορινθίος ΚΥΡΙΑΛΟΣ Πρόεδρος,

Ὁ Ἀπυλῆς ΝΕΟΦΥΤΟΣ,

Ὁ Βιωτίας ΠΑΙΣΙΟΣ,

Ὁ Ἀργολίδος ΚΥΡΙΑΛΟΣ.

Ὁ πρῶτος Βαίσις, ΚΩΝΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, Θ. ΦΑΡΜΑΚΙΔΗΣ.

Art. 1.

In Nauplia und Patras werden Transitniederlagen für unverzollte, auskändische Güter errichtet.

Art. 2.

Die Verbindung zwischen den bereits bestehenden Transitniederlagen zu Syra und im Piræus, so wie zur Zeit mit dem Freihafen von Hydra ist unter den anzuordnenden Sicherheitsmassregeln gegenseitig frei.

Art. 3.

Die für die bestehenden Transitniederlagen geltenden Bestimmungen kommen gleichmässig auch für den Transit in Nauplia und Patras zur Anwendung.

Art. 4.

Gegenwärtige Verordnung tritt mit dem 1. (13.) Juli I. J. in Kraft.

Unser Staatssecretär der Finanzen ist mit der Verkündung und dem Vollzuge gegenwärtiger Verordnung beauftragt.

Athen, am 15. (27.) Mai 1835.

IM NAMEN DES KOENIGS.

DIE REGENSCHAFT.

GRAB v. ARMANSPERG PRDT., u. KOBELL, v. HEIDECK.

Der Staatssecretär der Finanzen N. THEOCHARIS.

VERKUENDUNG.

der heil. Synode, die Uebersetzung der alten Schrift betr.

Die Synode, nach Vergleichung der unlängst erschienenen Uebersetzung der alten Schrift aus dem Hebräischen mit der kanonischen Uebersetzung der Septuaginta, die mit jener nicht in Uebereinstimmung befunden wurde;

verpflichtet, das von der orthodoxen morgenländischen Kirche Recipirte zu erhalten, wie sie es überkommen, und die Gläubigen vor jeder Abweichung hievon zu bewahren;

verkündet.

in Berücksichtigung des Art. 11 der Verordnung vom 23. Juli (4. August) und nach eingeholter Genehmigung Seiner Majestät:

a) Als kanonische Uebersetzung des alten Testaments gilt nur die von der morgenländischen Kirche früher recipirte Uebersetzung der Septuaginta; sie wird in den Kirchen gelesen, ist im Gebrauche des Klerus, der Jugend und des Volkes überhaupt, so weit es den religiösen Unterricht desselben betrifft.

b) Jede andere Uebersetzung des alten Testaments, sei sie aus dem Hebräischen oder aus einer andern Sprache, wird für obigen Gebrauch nicht passend, für unkanonisch und von der morgenländischen Kirche nicht recipirt erklärt.

Athen, den 2. April 1835.

Die Mitglieder der heil. Synode:

KYRILLOS, PRÆS.

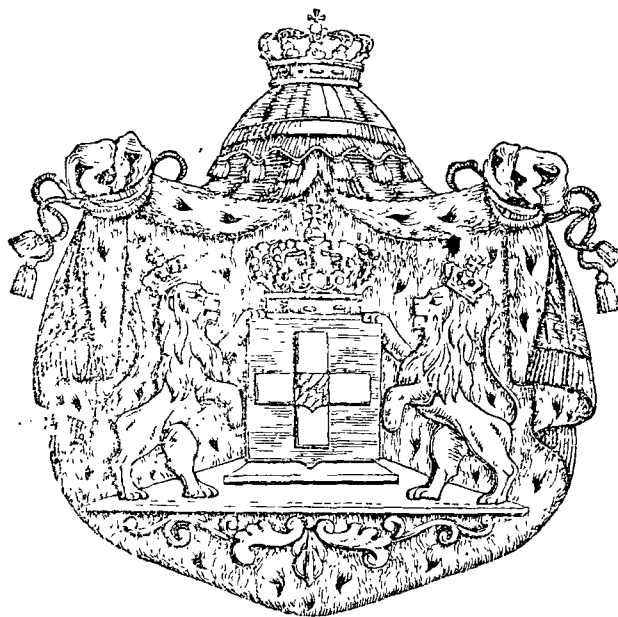
NEOPHYTOS.

PAΪΣΙΟΣ.

KYRILLOS.

JONAS.

Der Secretär der heil. Synode TH. PHARMAKIDIS.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΑΡΙΘ. 17.

1855.

FN ΑΘΗΝΑ Σ, 11 Νοεμβρίου.

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΛΟΜΕΝΩΝ.

Διατάγματα. 1) περί του σχηματισμού των Δήμων τῆς ἐπαρχίας Ἀττικῆς. — 2) περί ἀνεγέρσεως πόλεως εἰ. Κυλλήνην. — Δηλοποιήσεις. 1) περί διορθώσεως σφάλματος εἰς τὸ ἐλληνικὸν κείμενον τοῦ περί διοργανισμοῦ τῶν Διαστηρίων Νομοῦ. — 2) περί μεταθέσεως τοῦ ἐπαρχιακοῦ ταμείου Μεθώνης εἰς Πύλον. — Διορισμοί.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί τοῦ σχηματισμοῦ τῶν Δήμων τῆς ἐπαρχίας Ἀττικῆς.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Γραμματείας τῶν Ἐσωτερικῶν ἀτεφλάσαμεν καὶ διατάττομεν τα ἑξῆς.

Ἀρθ. 1.

Ἡ ἐπαρχία Ἀττικῆς θελεὶ περιέχει ἐκτὸς τῶν Δήμων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς καὶ τοὺς ἀκολουθοῦς ἀκόμη Δήμου, :

1) Τὸν Δήμον Ἀχαρνῶν,

- 2) Ἀμαρουσίου,
- 3) Μαραθῶνος,
- 4) Περύρας,
- 5) Μυβρίνιδντος,
- 6) Ἀραφίνος,
- 7) Λαυρίου.

Ἀρθ. 2.

Ὁ σχηματισμὸς τῶν δήμων τούτων κηρυνίζεται κατὰ τὸν ἐνταῦθα ἐπισυναπτόμενον λεπτομερέστερον πίνακα.

Ἀρθ. 3.

Τὸ παρὸν διάταγμα θελεὶ δημοσιευθῆ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀρθ. 4.

Ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις αὐτοῦ ἀνατίθεται εἰς τὴν Γραμματείαν τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 1 Ὀκτωβρίου 1855.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,

Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.

Ὁ ἐπί των Ἐσωτερ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας
Γ. ΠΡΑΙΔΗΣ.

ΔΙΑΪΡΕΣΙΣ ΚΑΤΑ ΔΗΜΟΥΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΑΤΤΙΚΗΣ

Όνομα της επαρχίας.	Αριθ. Δήμων.	Όνομασία του Δήμου.	Τάξεις των Δήμων.			Πρωτεύουσα του Δήμου.	Χωρία περί την πρωτεύουσαν του Δήμου.	Απόστασις της πρωτεύουσας του Δήμου από την επαρχίαν.		Απόστασις των χωρίων από την πρωτεύουσαν του Δήμου.		Ομοσθένεια.	Τὸ ἕλρον των ἀτόμων.	Όνομασία των δημοτών.
			Πρώτη.	Δευτέρα.	Τρίτη.			Ὀρα.	Λεπ.	Ὀρα.	Λεπ.			
ΑΧΑΡΝΩΝ	1	ΑΧΑΡΝΩΝ	2	3	Αχαρνάι (Μενιδί)	Βαριτόμυτι Διοπέσι Μαούνιαι Ίατοι Μονοπάτι Κουκουθασινες Χασα Βαλλυθία Χασιάς Βαμβατερόν Λιονι	2	30	1	30	224	1219	Αχαρναίως.	
							1	15	2	30	589	2542		
							2	30	2	30				
							2	30	1	30				
							1	30	3	30				
ΑΜΑΡΥΣΙΟΥ	2	ΑΜΑΡΥΣΙΟΥ	3	3	Αμαρύσιον (Μαρουσι)	Αρακλής Τουραλί Χιλανδρι Βαλογρέσα Μεντέλη Γερακας Καρυτός Μερχανι Κηφισιά	2	15	1	30	108	360	Αμαρύσιως.	
									2	45	38	137		
									2	15	5	21		
									1	15	2	7		
									1	15	2	7		
									1	30	56	181		
									2	15	2	7		
									2	30	56	181		
									2	15	2	7		
									2	30	56	181		
ΜΑΡΑΘΩΝΟΣ	3	ΜΑΡΑΘΩΝΟΣ	3	3	Μαραθών	Μπιτ - Σεφέρι Βρανάς Επάνω και Κάτω Σούλι Ξυλοκέρικα Ραπιντέσσα Διώνισος Βιρναθας Γραμματικό Βελιζέχι Σπατατακι Καλέντος Συράκο Σταμάτας	7	30	1	30	18	50	Μαραθώνως.	
									1	16	28	109		
									2	30	16	70		
									2	30	23	87		
									1	1	2	9		
									1	1	2	9		
									1	1	2	9		
									1	1	2	9		
									1	1	2	9		
									1	1	2	9		
									1	1	2	9		
									1	1	2	9		
									1	1	2	9		
ΠΕΡΑΪΑΣ	4	ΠΕΡΑΪΑΣ	3	3	Περαία (Μαλαμας)	Καπανδρίτι Μαρκουπολιον Γέφυρα Μπεργιάτι Κερκιμίδι	8	30	2	30	110	404	Περαϊεύς.	
									2	30	37	140		
									2	30	48	201		
									2	30	64	205		
									2	30	4	15		
									2	30	4	15		
ΜΥΡΡΙΝΟΥΪΤΟΣ	5	ΜΥΡΡΙΝΟΥΪΤΟΣ	3	3	Μυρρινούϊς (Λιάπες)	Κόκλα Καρέλα Κάντρα Παναγιά Παπαγγελάκι Γιαλού Χαρβάτι Δραφι	4	30	1	30	52	293	Μυρρινούϊσις.	
									1	15	3	19		
									1	45	4	15		
									1	45	4	15		
									1	45	2	10		
									1	30	1	5		
									2	18	18	89		
									2	18	18	89		
									2	18	18	89		
									2	18	18	89		

ΔΙΑΪΡΕΣΙΣ ΚΑΤΑ ΔΗΜΟΥΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΑΤΤΙΚΗΣ

Συνολ. τῆς ἐπαρχίας. Ἀριθ. Δήμων	Ὄνομασία τοῦ Δήμου.	Γάξεις τῶν Δήμων.			Πρωτεύουσα τοῦ Δήμου	Χωρία περὶ τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Δήμου.	Ὑπὸ τὴν ἀπόστασιν τῆς πρωτεύουσας τοῦ Δήμου ἀπὸ τὴν ἀποστάσιν.		Ὑπὸ τὴν ἀπόστασιν τῶν χωρίων ἀπὸ τὴν ἀπόστασιν τοῦ Δήμου.		Ὄικογενεαί.	Τὸ ὅλον τῶν ἀτόμων	Ὄνομασία τῶν δημοτῶν.	
		Πρώτη.	Δευτέρα.	Τρίτη.			Ὑπὸ τὴν ἀπόστασιν τῆς πρωτεύουσας τοῦ Δήμου ἀπὸ τὴν ἀποστάσιν.	Ὑπὸ τὴν ἀπόστασιν τῶν χωρίων ἀπὸ τὴν ἀπόστασιν τοῦ Δήμου.						
6	ΑΡΑΦΗΝΟΣ			3	Ἀραφῆν (Μαρκόπουλον)	Κουρσαλαί Βάρι Νεαὶς Βραῶνες Παλιαὶς Βραῶνες Σπάτα Μπάλα Βρουθᾶ Βελανδίτσα Πατριτσα Ραφίνα Νταοῦ Βαθὺ Πηγάδι	4	1	3	15	3	109 130	505 617	Ἀραφήνης.
	7	ΛΑΥΡΙΟΥ		3	Λαύριον (Κερατεᾶ)	Ἀνάδυσσος Ὀλυμπος Κουβαρᾶς Ἐννέα Πύργοι Τέρδιζα Ἀλεγρίνας Μιτροπίτος Κατιρίσος	8	2	2	30	34	160 11 13	747 54 60	254 1238
											289	1344		

Α Β Γ Δ Ε Ζ Η Θ Ι Κ Λ Μ Ν Ξ Ο Π Ρ Σ Τ Υ Φ Χ Ψ Ω

ΔΙΑ ΤΑΓΜΑ

Περί ανεγέρσεως πόλεως εις Κυλλήνην.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἰπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν ἀπὸ 24 Μαιου (5 Ιουλίου) Τ. Ε. ἀπεφασισαμεν τὰ ἑξῆς.

Ἀρθρ. 1.

Μεταξὺ τοῦ χωρίου Κυλλήνης καὶ τῆς θαλάσσης θέλει κτισθῆ νέα πόλις, εἰς τῆς ὁποίας τὴν περιφερειαν θέλει ἐμπεριληφθῆ, ἀνάγκης οὐτις, καὶ τὸ χωρίον.

Ἀρθρ. 2.

Ἄμα τελειώση τῆς πόλεως τὸ σχέδιον, τοῦ ὁποίου τὴν ἐπεξεργασίαν ἐπεφορτίσθη τὸ Ἰπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν, θέλει τεθῆ ἀμέσως εἰς δημοπρασίαν διὰ συνεργείας τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἀριθμὸς τις οἰκοπέδων ἀνάλογος μὲ τὰς ἐπιθυμούσας νὰ κτίσωσιν οἰκογενείας.

Ἀρθρ. 3.

Διὰ τὴν δημοπρασίαν ταύτην ἰσχύουσι οἱ ὅρισμοι τῶν ἀρθρῶν 3, 4 καὶ 5 τῆς ὑπὸ 18 (30) Σεπτεμβρ. Τ. Ε. πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἐκδοθείσης ἀποφάσεως περὶ τῆς δημοπρασίας τῶν ἐθνικῶν οἰκοπέδων Θηβῶν, ἧς ἐδημοσιεύθη ἤδη διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀρθρ. 4.

Ἡ ἐκποίησις τῶν παρακεματιῶν κήτων, ἀμπελοτόπων καὶ ἀγρῶν θέλει γένει ὡς ἑξῆς, κατὰ τὸς ὅρισμοὺς τοῦ περὶ προικοδοτήσεως Ν. οἰκ. καὶ κατὰ τὸ 5 ἄρθρον τῆς ἀνωτέρω μνημονευθείσης ἀποφάσεως.

Ἀρθρ. 5.

Ἡ Κυβέρνησις θέλει ἐπ. φυλάξει εἰς ἐκαστὸν ἀριθμὸν τινα οἰκοπέδων, οἰκιῶν καὶ ἀποθηκῶν, τὰ ὁποῖα θέλει χαρακτηρίσει.

Ἀρθρ. 6.

Τὸ Ἰπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν παραγγέλλεται νὰ συντάξῃ, ὡς ὠρίσθη ἀνωτέρω, τὸ σχέδιον τῆς πόλεως,

καὶ συνεννοούμενον μὲ τὸ Ἰπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν νὰ ἐκτελέσῃ καὶ δημοσιεύσῃ τὴν παρούσαν ἀπόφασιν.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 17 Ὀκτωβρίου 1835.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,

Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.

Οἱ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερ. καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ, Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ

Περί διορθώσεως σφάλματος εἰς τὸ ἑλλ. κείμενον τοῦ περιδιοργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων Νομοῦ.

Ἡ ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΓΡΑΜΜ. ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Δηλοποιεῖ ὅτι,

Ἐπειδὴ τὸ ἑλλ. κείμενον τοῦ ἀρθροῦ 67 τοῦ ἀπὸ 21 Ἰανουαρ. (2 Φεβρουαρ.) 1834 Δικαστικοῦ οργανισμοῦ προσδιορίζει ἐσφαλμένως τὴν ἐνεκεν ὑδιοπορίας τῶν ἐνόρκων ἀποζημιώσεων εἰς ἡμισίαν δραχμὴν κατὰ πᾶν μυριάμετρον, ἐφ' ὃ τὸ πρωτο. υπο. χορηγεῖ τὴν πυσότατα ταυτην εἰς ἑκάστου ἡμιμυριόμερου ἀπόσ. ασιν, ἐδιωρθώθη κατὰ Βασιλικὴν ἔγρ. ρ. σιν τὸ λαθὺς τοῦτο τοῦ ἑλλ. κειμένου κατὰ τὴν τελευταίαν ταυτην γραφήν, διὰ τὴν ὑπολογίζεται τοῦ λοιποῦ ἢ περὶ ἧς ὁ λόγος ἀποζημιώσεως κατὰ τὴν ἀλήθειαν τοῦ Νομοῦ ἐνοίαν.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 9 Νοεμβρίου 1835.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμμ. τῆς Ἐπικρατείας Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ

Περί μεταθέσεως τοῦ ἐπαρχιακοῦ Γραμείου Μεθώνης εἰς Πύλον.

Ἡ ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΓΡΑΜ. ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Δηλοποιεῖ, ὅτι

Κατὰ Βασιλικὴν ἀπόφασιν τῆς 27 Ὀκτωβρίου (8 Νοεμβρίου) Τ. Ε. τὸ ἐπαρχ. ἀπὸ Γραμείου Μεθώνης ἐτεθεῖται εἰς Πύλον, καὶ ἐπιφορτίζεται τὰ χρεῖα τοῦτο ὁ ἐπιστάτης τοῦ Τελωνείου Πύλου.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 6 Νοεμβρίου 1835.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ.

ΔΙΟΡΙΣΜΟΙ

Διὰ τῶν ἀπὸ 19 καὶ 25 Ὀκτωβρίου (6 Νοεμβρίου) Βασιλικῶν Διαταγμάτων διορίσθησαν·

Ὁ μὲν Κύριος Ἀνδρέας Δαζέλος Β' Κοθηγητῆς τοῦ ἐν Μεσολογγίῳ Γυμνασίου·

Ὁ δὲ Κύριος Μιχαὴλ Κωνσταντίνου Γ' διδάσκαλος τοῦ ἐν Μεσολογγίῳ ἑλλ. σχολείου·

Ὁ δὲ Κύριος Γεωργίου Καρταβίος Γ' διδάκταλος τοῦ ἐν Σύρχ ἑλλ. σχολείου ἀντι τοῦ Κυρίου Δ. Στεφανᾶκη παραιτηθέντος.

Ἀννίμει Β. ἀποφάσεως τῆς 4 (16) Νοεμβρίου

Ὁ Κύριος Νικόλαος Τζίντζος διορίζεται ἐπαρχιακὸς Ταμίας Ἀργους.